

Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 16. januar 2012

Under henvisning til Folketingets Beskæftigelsesudvalgs brev af 6. december 2011 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 86 (BEU alm. del).

/ J.nr. 2011-0017110

Spørgsmål nr. 86:

"Som opfølgning på samråd i Beskæftigelsesudvalget den 29. november 2011, jf. BEU samrådsspørgsmål G-J vedrørende lægekonsulenter bedes ministeren redegøre for, hvorledes lægekonsulenters rolle er beskrevet i lovgivningen. Ministeren bedes herunder redegøre for, hvilken retsvirkning vejledningsskrivelser om lægekonsulenternes rolle har over for kommunerne."

Svar:

Som oplyst i svar på spørgsmål 65 (BEU alm. del) er der ikke i de sociale love fastsat regler om lægekonsulenters arbejdsopgaver, og der findes ikke hjemmel til at fastsætte regler over for kommunerne om lægekonsulenternes funktion.

Det er derfor ikke umiddelbart muligt at fastsætte retligt bindende regler om lægekonsulenternes arbejdsopgaver og beføjelser.

De orienteringsskrivelser og vejledninger, der er udsendt til kommunerne om lægekonsulenternes rolle i forbindelse med behandlingen af sociale sager, har således ikke en retligt bindende karakter.

Tilsvarende er der ikke regler i beskæftigelseslovgivningen om kommunernes anvendelse af lægekonsulenter, men de vejledende retningslinjer om lægekonsulenter, som senest er revideret og udsendt fra Pensionsstyrelsen i orienteringsskrivelse af 4. juli 2011, anvendes også i den beskæftigelsesrettede indsats.

Orienteringsskrivelser og vejledninger har som navnet antyder en vejledende funktion, idet der i skrivelserne angives retningslinjer for sagsbehandlingen ud fra den udstedende myndigheds retsopfattelse. Vejledninger og orienteringsskrivelser kan fx uddybe og forklare en bestemmelse eller beskrive, hvordan sagsbehandlingen bør tilrettelægges for at sikre, at sagerne behandles mest hensigtsmæssigt. Dette er ment som en rettesnor for kommunerne, som dermed får et redskab, der kan anvendes i den daglige sagsbehandling, men kommunerne er ikke juridisk forpligtet til at følge anvisningerne i orienteringsskrivelserne og vejledningerne.

Lægekonsulentens rolle er således ikke direkte reguleret af lovgivning, men da lovgivningen stiller krav til dokumentation og begrundelser for afgørelser, kan hverken lægekonsulenter eller sagsbehandlere ændre eller se bort fra den dokumentation, der måtte foreligge i sagen.

Kommunerne er desuden forpligtet af den praksis, som fastlægges gennem Ankestyrelsens principielle afgørelser, hvor spørgsmål om lægekonsulenters rolle også har været berørt i enkelte sager. Ankestyrelsens afgørelser offentliggøres i det omfang, de har generel betydning som praksisvejledning, og afgørelserne giver dermed også et bidrag til fastlæggelsen af rammerne for lægekonsulenternes funktion.

Sanktionsmulighederne overfor kommuner, der ikke overholder de gældende regler om fx dokumentation eller følger Ankestyrelsens praksis, ligger i klagesystemet. Klageinstansen kan ændre en kommunal afgørelse, eller eventuelt hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen, hvis sagen ikke er behandlet korrekt.

Karen Hækkerup

/ Bent Nielsen